

Bilag 13.

DDS-KRØYER A/S

Den 24. november 1972.

Vedrørende forslag til lov om administration af de De europæiske økonomiske Fællesskabers forordninger om markedsordninger for landbrugsvarer m. v.

Vi henvender os til Folketingets Landbrugs- og Fiskeriudvalg i forbindelse med den yderst vanskelige situation, vort selskab er kommet i ved Danmarks tilslutning til Det europæiske Fællesmarked.

DDS-Krøyer A/S blev i 1969 dannet af Aktieselskabet De Danske Sukkerfabrikker og Karl Krøyer i Århus. Selskabet er primært en ingeniørvirksomhed, der har til formål at eksportere know-how og fabrikanlæg for fremstilling af glukosesirup og dextrose (druesukker).

Disse produkter har hidtil været fremstillet af raffineret stivelse hovedsagelig udvundet af majs. Af firmaet Karl Krøyer er udviklet en ny proces, der overflødiggør den hidtil nødvendige fremstilling af raffineret stivelse i forbindelse med glukosesirup- og dextrosefremstilling.

Processen består kort fortalt i, at man ved hjælp af enzymer er i stand til direkte fra tørformalet majs (grits) at udvinde de forskellige glukoseprodukter, herunder glukosesirup, glukosesukker og dextrose. Fordelen er med andre ord, at man gør sig uafhængig af stivelsesfremstilling og derigennem forenkler processen for fremstilling af glukoseprodukter.

For at dokumentere denne nye proces har selskabet i eget regie bygget en fabrik, hvori er investeret ca. 25 mill. kr., og hvor råmaterialet er majsgrits.

I Fællesmarkedet er tilskud til stivelse og dermed glukosesirup/dextrosefremstilling fastsat ved forordning 371/67 af 25. juli 1967 på baggrund af forordning 120/67 af 13. juli 1967.

Hovedelementet i ordningen er, at producenterne garanteres en råvarepris på 6,8 RE pr. 100 kg majs. Da der ved vort selskabs

fabrikation anvendes majsgrits (afkimet, afskallet, tørformalet majs), er det ikke uden videre muligt at overføre den ved forordning 371/67 fastlagte produktionsrestitution på vor fabrikation.

Gennem missionen i Bruxelles er der rettet henvendelse til Fællesskabet om, at en ordning med produktionsrestitution også kan etableres for majsgrits anvendt til produktion af glukoseprodukter efter vor proces under henvisning til, at det er en ny proces, der ikke var kendt på det tidspunkt, ovenstående forordninger blev udarbejdet.

Imidlertid frygter vi, at forholdene i forbindelse med produktionsrestitution ikke vil være afklaret pr. 1. februar 1973, og at vort selskab i så tilfælde vil være tvunget til at standse fabrikationen pr. denne dato, idet det ikke vil være lønsomt at fortsætte fabrikationen, såfremt majsgrits skal indkøbes uden produktionsrestitution.

En fortsat drift af fabrikken vil imidlertid kunne opretholdes ved hjælp af lager af grits leveret før 1. februar under forudsætning af, at en sådan beholdning ikke pålægges en afgift.

Vi kan tilføje, at det med oplægning af en sådan beholdning ikke er selskabets formål at opnå en økonomisk gevinst forårsaget af forskel i det prisniveau, der vil være gældende for majs før og efter 1. februar 1973, men udelukkende har til formål at sikre fabrikkens drift i en periode efter 1. februar 1973, såfremt der ikke inden 1. februar 1973 er vedtaget en forordning, der sikrer os produktionsrestitution og dermed råmateriale til fabrikation på lige fod med vore nuværende konkurrenter i Fællesmarkedet.

I samme forbindelse kan vi tilføje, at den nuværende pris for majsgrits ret nøje ligger